

Rozlučkový proslov k odchodu P. Mgr. A. Pavlase

Milý pane faráři Antoníne, vážení farníci, věřící a návštěvníci,

vzhledem k již avizovanému Vašemu odchodu z naší bohdanečské farnosti a z dalších farností Vámi spravovaných, bychom se s Vámi chtěli dnes oficiálně rozloučit, ikdyž, jak jste se dodatečně dozvěděl, zde budete muset odsloužit mši ještě příští neděli a možná i tu další, protože nástupce tak narychlo přijede.

Naše prosby, dopisy a podpisy vyšly bohužel tentokráte naplano.

Když jste sem nastoupil před téměř 10. lety a přebíral farnosti po svém předchůdci, byly zde již značně rozjitřené vztahy, nebylo v pořádku plno věcí, např. účty, inventář ve farnostech. Přesto jste se snažil vykonávat si svoji funkci – poslání v těchto podmínkách jak nejlépe to šlo.

I tak se našlo několik jednotlivců, kteří měli potřebu neustále se vměšovat do Vaší práce a to i různými stížnostmi, někdy i nepodepsanými, takže se jejich názory u adresátů, často braly jako jediný hlas z farností. Ostatní farníci se o tom zpravidla ani nedozvěděli, nemohli jsme tedy včas zareagovat a vyjádřit tak svůj postoj z druhé strany. Návrh na sloučení naší farnosti ke zbraslavické byl prvním, proti kterému se všichni farníci postavili, protože by tím byla zrušena celá farnost zde v Bohdanči, stala by se závislou na zbraslavické - neměli bychom farní kostel, ale filiální, neměli bychom samostatný účet atd. Dále následoval návrh na Vaše odvolání v roce 2010, na což jsme opět reagovali písemně, jak věřící, tak i širší veřejnost a zástupci příslušných obcí jej podepsali.

Byli jsme velmi rádi a vážili jsme si toho, že zde máme nadále jak funkční živou farnost, tak i kněze v ní, protože každý někdy potřebuje kostel a faráře a mít farnost je i určitá prestiž pro obec. Vaše přítomnost zde, nám toto vše zaručovala. Laik a to ať jednotlivec, nebo rodina, nebo skupina lidí, nikdy nemůže nahradit kněze.

Byl jste sem přidělen - musel jste k nám nastoupit a vykrýt pozici po Vašem předchůdci, který odsud odešel. Pokud byste, ale předem věděl, do jaké situace vstupujete a co zde na Vás od některých jednotlivců čeká, určitě byste si tato místa dobrovolně nevybral, protože komu by se chtělo čelit neustálým útokům, výpadům, narážkám a vměšování se do práce. Takové chování není ani křesťanské, ani morální a je v rozporu s dobrými mravy.

Nám, jako laikům, nevzdělaným na úrovni duchovního - kněze, nepřísluší hodnotit a kritizovat práci kněze, to může udělat člověk na jeho úrovni, nebo nadřízený.

Nechodíme přece do kostela kvůli hlídání toho: co – kdo - kde, abychom mohli poslat tuto často neobjektivní zprávu dále, většina z nás sem chodí z jiného důvodu a věřím, že na prvním místě je Bůh.

Měli bychom si položit otázky: „Prosazujeme netolerantně pouze své názory – názory jedné podskupiny v církvi, jako za minulého režimu, nebo respektujeme druhého a druhé? Prosazujeme sami sebe? Jsme zaměřeni hlavně na sebe, případně

na svůj prospěch? Nebo směřujeme k Bohu i tím, že se snažíme, každý v rámci svých možností, nezištně dělat něco pro společenství, pro ostatní, a to i přesto, že se neshodneme v názoru, a pokud se někdo snaží pracovat – jsme ochotni mu pomoci?, nebo podkopáváme jeho práci a námahu, protože to sami buď nedokážeme - nemáme na to, nebo nechceme z různých důvodů, aby zde něco fungovalo?“

Na to bychom si měli každý poctivě odpovědět sám sobě - kdo, co a proč děláme určité věci, nebo neděláme, protože Bůh stejně zná naše skutečné záměry, jemu odpovídat nemusíme.

Bohu se pouze jednou budeme všichni zodpovídat za to, co jsme udělali, nebo neudělali.

Díky Vám, pane faráři, že zde máme fungující farnost, která pokračuje v tom, co nám zde zanechali naši předkové, že máme naše kostely, fary, které potřebujeme, mše svaté, setkávání a další aktivity a také opravy, že máme své kostelníky, varhaníky, ministranty a spoustu věřících, příznivců, spolupracovníků, občanů, kteří pomáhají; spolupracujeme se sousedními farnostmi, snažíme se v rámci možností, které zde na venkově máme (samozřejmě jinak se pracuje v městské farnosti a pokud budeme hledat rozdíly tak bychom je našli např. i mezi farnostmi kutnohorskou a pražskými, nebo pražskými a královéhradeckými atd., stejně tak mezi farnostmi v menších místech), ale důležité je, že se v nich schází lidé, hledají tam Boha, nachází ho a spolu oslavují.

Naše farnost se za Vašeho působení hodně pozvedla, hodně se opravilo, zrekonstruovalo, pokud se ohlédneme zpět, tak na vesnickou farnost, zde můžeme vidět spoustu hotových a rozdělaných prací, činností a aktivit, které se uskutečnily také díky Vašemu přístupu. Pokud byste s nimi nesouhlasil a nechtěl je, nic z toho by nebylo možné a nedalo by se udělat.

Potěšitelné je, že naše farnost teď patří mezi nejživější a nejaktivnější farnosti ve Vaší správě, což nám potvrzují i farníci z okolí a před několika dny se tento názor potvrdil i z církevních nadřazených míst, působíme a jsme pro ně živou farností.

Kritici se najdou vždy a měli by se zamyslet spíše nad sebou. Kritizovat by měl mít právo pouze ten, kdo sám něco vytvořil, pokud kritizuje někdo, kdo se nesnaží a nic za ním není vidět, nespolupracuje s ostatními, jen si na vše stěžuje, je zpravidla problém na jeho straně.

Vážíme si Vás rovněž za to, že jste pravidelně sloužil mše ve všech 9-ti Vám svěřených kostelích a řadě dalších kaplí. Proti předchozímu stavu jste o nedělích od jara do podzimu sloužil 4 Mše Svaté. Navíc jste i v sobotním dopoledni sloužil mše v dalších kaplích při výročí jejich vysvěcení, nebo znovuvysvěcení po opravách, nebo po výstavbách, naposledy v Bělé.

Poděkování Vám patří též za Vaše Křížové cesty, Májové pobožnosti.

Za celou dobu si nepamatujeme, že jste měl delší dovolenou nebo, že by kvůli Vaší dovolené nebyly nedělní mše, z tohoto důvodu jste s námi nejezdil ani na farní poutě - výlety, protože již v sobotu jste sloužil mši s nedělní platností. Nikdy jste nedodržel volné pondělky pro kněze, kdy někteří kněží neberou telefony, protože mají volné pondělí.

Byl jste v kontaktu s památkovým úřadem, ministerstvy, obecními úřady a dalšími institucemi ohledně oprav. Kdo s Vámi přímo nespolupracoval, neví, kolik to bylo Vašich jednání při přípravě žádosti, jednání s památkáři, úřady, stavebními firmami a řemeslníky. Málokdo ví, kolik jste při tom na vlastní útraty najezdil kilometrů.

Z Vašich celkem 9-ti kostelů 7 dostávalo dotace a u zbylých dvou byly prováděny rozsáhlejší opravy po hurikánu. Přesto se našel jednatel, který o Vás podal zprávu, že nechcete opravovat kostely.

Oceňujeme také to, že jste neměl výhrady, když se zde v Bohdanči začala scházet skupinka dětí - ministrantů a pak dále pokračovala v duchovních setkáváních na faře, vážíme si Vašeho času každou středu večer, kdy jste dojížděl na modlitební schůzky dospělých na faře v Bohdanči, rovněž, že jste zásadně neodmítal koncerty s duchovní tematikou v kostele, které se otevřely také širší veřejnosti, jsou velmi úspěšné rovněž díky spolupráci s Obecním úřadem a soukromými institucemi a mohli bychom tak pokračovat dále.

Oceňujeme také Vaši skromnost, že si nepotrpíte na vlastní sebeoslavování, jako je například výročí Vašeho vysvěcení na kněze, narozeniny, raději sám o samotě rozjímáte.

To, že jste nás měl opravdu rád, svědčí i to, že jste nás neustále nabádal ke zdravé výživě, abychom nebyli nemocní a dožili se vyššího věku.

Závěrem dovoluji přijmout upřímnou omluvu za ty farníky, kteří Vám osobně, a tím i farnostem a společenstvím zde, různě znepráhňovali a komplikovali život útoky na Vás a nevzali si k srdci z Bible 5. verš apoštola Pavla Tesalonickým:

„Žádáme vás, bratři, abyste uznávali ty, kteří mezi vámi pracují, jsou vašimi představenými v Kristu a napomínají vás.

Velmi si jich važte a milujte je pro jejich dílo.“

Na závěr nám všem zde, dovoluji popřát Vám Boží požehnání pro Vaši další činnost, dostatek pevného zdraví, dobré farníky a věřící, aby Vás měli rádi, také aby se Vám na novém místě líbilo, cítil jste se tam dobře, asi jako teď zde, abyste opět pokračoval ve zvelebování zahrádky a v pěstování ovocných stromů a samozřejmě Vám chceme poděkovat za celou dobu Vašeho působení zde, protože to nám udrželo naše farnosti, společenství a též víru.

Pokud nebudete mít nic proti, je možné, že si Vás dovolíme, na některém z našich dalších farních výletů v budoucnu, navštívit ve Vašem novém působišti.

Dovolte mi, také, abych Vám předala kopie dopisů, jména a podpisy věřících a širší veřejnosti a také příslušných obecních úřadů, kteří za Vámi stojí, věříme, že jsme udělali maximum.

Pro nás, kteří si Vás vážili a s Vámi spolupracovali, budete vždy vítanou návštěvou, když budete projíždět naším krajem, abyste se podíval, jak tu dále žijeme.

Ještě jednou Vám velmi pěkně děkujeme a dovoluujeme si Vám předat něco odsud, z Bohdanče, na památku a pro zdraví a také své osobní dárky.

Modlitby nás všech budou směřovat za Vás, ale i za nás zde, naše společenství, naši farnost a budoucnost.

Členové farní rady v Bohdanči:

Josef Holub – kostelník v Bohdanči
Stanislav Petrus – kostelník v Třebětíně
Josef Laudát – kostelník v Michalovicích
Marta Stehlíková
Žofie Tvrdíková
Ing. Jan Veleta
František Rokos
Pavel Pícha
Tomáš Šindelář
Anna Holubová

a farníci bohdonečské farnosti, věřící, občané a širší veřejnost Bohdanče, spádových obcí Bohdanče, spádových obcí Farnosti Bohdaneč a okolí.

V Bohdanči, 30. září 2012